

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 DEP
0032 OSLO

Deres ref.
19/3440

Vår ref.
20/3271 - EME

Dato
29.10.2020

Høring – bedre velferdstjenester for barn og unge som har behov for et sammensatt tjenestetilbud

Vi viser til Kunnskapsdepartementets brev 30.6.2020 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

I lovforslaget heter det flere steder at et organ eller en tjenesteyter skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom «samarbeid er nødvendig» for å gi pasienter, brukere osv. «et helhetlig og samordnet tilbud». En slik vurdering vil være svært preget av skjønn, og det bør derfor vurderes å fastsette forskriftshjemler i tilknytning til disse lovbestemmelsene. En forskrift vil typisk kunne gi nærmere kriterier for når det skal foreligge en plikt til slikt samarbeid og en nærmere beskrivelse av innholdet i samarbeidet. Det er samtidig viktig at det går tydelig fram av forskriftshjemlene hva det skal kunne gis forskrift om.

Forslaget inneholder også flere bestemmelser som sier at de aktuelle organene eller tjenesteyterne, «utover oppfølging av» konkrete pasienter, brukere osv., skal samarbeide med andre tjenesteytere, slik at både tjenesteyteren selv og andre tjenesteytere kan «ivareta sine oppgaver etter lov eller forskrift». Dette er svært generelt formulert, og det er derfor vanskelig å forstå hvilken rettslig plikt som skal kunne utledes av disse bestemmelsene. Dersom det er meningen å innføre en rettslig plikt til samarbeid, bør det konkretiseres hvilke oppgaver og lovbestemmelser plikten knytter seg til.

Det foreslås flere steder å innføre eller endre bestemmelser som fastsetter en lovfestet

plikt til å gi opplysninger til andre tjenesteytere av eget tiltak, så langt taushetsplikten ikke er til hinder for dette. Den nærmere grensedragningen mellom taushetsplikten og opplysningsplikten i slike tilfeller bør vurderes nøye og kommenteres mer inngående i en eventuell lovproposisjon. Det bør også vurderes om opplysningsplikten skal gå foran taushetsplikten, enten generelt for de situasjonene som omfattes av opplysningsplikten, eller i enkelte bestemte situasjoner.

Vi forstår det som at barnet selv, uavhengig av alder, ikke skal kunne samtykke til oppnevning av barnekoordinator etter ny 7-2 a i helse- og omsorgstjenesteloven. Dette bør presiseres i en eventuell lovproposisjon.

I forslaget til § 7-2 a tredje ledd heter det at «Kongen i statsråd» kan gi forskrift om hvilken kompetanse og hvilke oppgaver barnekoordinatoren skal ha. Denne formuleringen innebærer normalt at forskriftskompetansen ikke kan delegeres, og det er uklart om det er tilsiktet å stenge for delegering her. Ved å bruke formuleringen «Kongen», vil kompetansen fortsatt i utgangspunktet ligge hos Kongen i statsråd, men kunne delegeres til departementet og eventuelt til andre underliggende organer.

I forslaget til forskrift om individuell plan er det ikke behov for § 11, ettersom de alminnelige reglene om taushetsplikt skal gjelde.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Elin M Elverhøy
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur